

HOTĂRÂRE nr. 1256 din 21 decembrie 2011 privind condițiile de funcționare, precum și procedura de autorizare a agentului de muncă temporară

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

(1) Prezenta hotărâre reglementează condițiile de funcționare, precum și procedura de autorizare a persoanelor juridice, care urmează să își desfășoare activitatea ca agent de muncă temporară.

(2) Prevederile prezentei hotărâri se aplică persoanelor care au încheiat un contract de muncă temporară cu un agent de muncă temporară și care sunt puse la dispoziția unor utilizatori pentru a lucra temporar sub supravegherea și conducerea acestora.

(3) Prezenta hotărâre se aplică tuturor persoanelor juridice, publice sau private, autorizate ca agenți de muncă temporară, precum și utilizatorilor care desfășoară activități economice indiferent dacă au ori nu un scop lucrativ.

Art. 2

(1) Potrivit prevederilor prezentei hotărâri, pot angaja persoane în scopul efectuării unor misiuni de muncă temporară în folosul și la solicitarea unui utilizator, astfel cum este definit la art. 88 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, sub supravegherea și conducerea acestuia, numai persoanele juridice autorizate conform prezentei hotărâri.

(2) Pot fi încadrați la un angajator agent de muncă temporară și cetățenii străini sau apatrizii, cu domiciliul ori reședința în România, în baza autorizației de muncă sau a permisului de ședere în scop de muncă eliberată/eliberat potrivit legii.

CAPITOLUL II: Procedura de autorizare a agentului de muncă temporară

Art. 3

În vederea obținerii autorizației de funcționare ca agenți de muncă temporară, persoanele juridice, denumite în continuare solicitanți, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie persoane juridice constituite potrivit legii și să aibă prevăzut în actul constitutiv, ca obiect principal de activitate, "Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului conform codului CAEN";

b) să nu înregistreze debite la bugetul de stat sau la bugetele locale;

c) să nu figureze în evidențele cazierului fiscal cu fapte sancționate de reglementările financiare, vamale și nici cu cele care privesc disciplina financiară;

d) să nu fi fost sancționate contravențional, în ultimele 24 de luni anterioare datei formulării cererii de autorizare, pentru încălcarea prevederilor legislației muncii, comerciale și fiscale; contravențiile cu privire la care există o acțiune pe rolul instanțelor de judecată vor fi luate în considerare numai dacă până la data soluționării cererii de autorizare s-a pronunțat cu privire la acestea o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

e) să constituie garanția financiară în cuantumul prevăzut la art. 5.

Art. 4

(1) Autorizarea solicitanților se face de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, la propunerea agențiilor teritoriale pentru prestații sociale în a căror rază teritorială își au sediul.

(2) În scopul obținerii autorizației de funcționare, solicitanții depun la agențiile teritoriale pentru prestații sociale o cerere însoțită de un dosar de autorizare care trebuie să conțină următoarele documente:

a) actul constitutiv sau actul adițional la actul constitutiv, după caz, în care să fie menționat obiectul de activitate, prevăzut la art. 3 lit. a), în copie legalizată;

b) certificatul de înregistrare la registrul comerțului, emis de oficiul registrului comerțului, în care să fie menționat obiectul principal de activitate, prevăzut la art. 3 lit. a), în copie legalizată;

c) cazierul fiscal;

d) certificate eliberate de instituțiile competente, care să ateste îndeplinirea condiției prevăzute la art. 3 lit. b);

e) certificat constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, care trebuie să cuprindă mențiuni din care să rezulte că solicitanții nu se află în procedură de reorganizare sau faliment, potrivit legii;

f) dovada constituirii garanției financiare, în cuantumul prevăzut la art. 5;

g) declarație pe propria răspundere a solicitantului privind îndeplinirea condiției de la art. 3 lit. d).

(3) Filialele solicitanților se supun separat procedurii de autorizare.

Art. 5

(1) Garanția financiară se constituie prin depunerea unei sume într-un cont distinct deschis la o bancă din România, care să acopere contravaloarea a 25 de salarii de bază minime brute pe țară, garantate în plată, la care se adaugă contribuțiile datorate de către angajator bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

(2) Garanția financiară prevăzută la alin. (1) se poate utiliza numai pentru plata de către agentul de muncă temporară a drepturilor de natură salarială, a celorlalte drepturi bănești negociate cu ocazia încheierii contractului colectiv de muncă, respectiv a contractului de muncă temporară, precum și a contribuțiilor datorate de către angajator bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

(3) La data scadenței obligațiilor prevăzute la alin. (2), agentul de muncă temporară este obligat să le execute, iar, în cazul în care fondurile proprii nu acoperă aceste obligații, se va utiliza garanția financiară constituită potrivit alin. (1).

(4) În cazul în care în termen de 15 zile calendaristice de la data la care obligațiile privind plata salariului și cele privind contribuțiile și impozitele au devenit scadente și exigibile, iar agentul de muncă temporară nu deține fondurile necesare sau garanția nu este suficientă pentru acoperirea acestora, aceste obligații vor fi plătite de utilizator, în baza solicitării salariatului temporar sau a inspectorului de muncă.

(5) Solicitarea salariatului temporar se formulează în scris, susținerea solicitării putând fi făcută prin orice mijloc de probă.

(6) Agentul de muncă temporară este obligat să mențină suma reprezentând garanția financiară la nivelul prevăzut la alin. (1), prin completarea acesteia în termen de 5 zile de la data micșorării acesteia.

Art. 6

(1) Pe baza documentației prevăzute la art. 4 alin. (2), înaintată prin agenția teritorială pentru prestații sociale

competentă, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale va evalua îndeplinirea condițiilor de autorizare și va soluționa cererea de autorizare în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia, prin eliberarea autorizației de funcționare sau prin respingerea cererii solicitantului.

(2) În situația în care se constată că documentele depuse la dosarul de autorizare nu sunt complete sau conform celor prevăzute la art. 4 alin. (2), Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale acordă un termen de 7 zile lucrătoare pentru completarea documentației, respectiv pentru depunerea acesteia la agenția teritorială pentru prestații sociale competentă. Termenul de soluționare a cererii prevăzut la alin. (1) se prelungește corespunzător.

(3) În situația în care nici după expirarea termenului prevăzut la alin. (2) solicitantul nu depune dosarul de autorizare completat în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2), Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale respinge motivat cererea de autorizare.

Art. 7

(1) Analiza cererii solicitantului, precum și eliberarea sau respingerea autorizației de funcționare se vor face de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Modelul autorizației de funcționare este prevăzut în anexa nr. 1.

(3) Tipărirea autorizației de funcționare, precum și cheltuielile ocazionate de aceasta se asigură de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin bugetul propriu.

Art. 8

(1) Solicitantul a cărui cerere de autorizare a fost respinsă în condițiile art. 6 alin. (3) poate înainta contestație, în termen de 30 de zile de la data comunicării respingerii cererii, la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, care are obligația să o soluționeze în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(2) Actul administrativ prin care se soluționează sau se respinge contestația se comunică contestatarului și poate fi atacat la instanța judecătorească competentă în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9

(1) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 6 alin. (1) este valabilă 2 ani și poate fi prelungită din 2 în 2 ani.

(2) Prolungirea perioadei de valabilitate a autorizației de funcționare se acordă la cererea agentului de muncă temporară, depusă la agențiile teritoriale pentru prestații sociale și înaintată Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate, însoțită de documentele prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. c)-g).

(3) Procedura de aprobare a prelungirii valabilității autorizației de funcționare a agentului de muncă temporară se realizează în condițiile și la termenele prevăzute la art. 6.

CAPITOLUL III: Funcționarea agenților de muncă temporară

Art. 10

(1) Agentul de muncă temporară încheie cu salariatul temporar un contract de muncă temporară, în scris, în limba română, care trebuie să cuprindă elementele prevăzute la art. 94 alin. (2) din Legea nr. 53/2003, republicată.

(2) Pentru fiecare nouă misiune de munca temporară, între părți se încheie un nou contract de muncă temporară, în care vor fi precizate toate elementele prevăzute la alin. (1) care sunt modificate.

(3) Contractul de muncă temporară încheiat pentru mai multe misiuni de muncă temporară încetează la terminarea ultimei misiuni de muncă temporară pentru care a fost încheiat.

Art. 11

(1) Agentul de muncă temporară pune la dispoziția utilizatorului un salariat temporar, în baza unui contract de punere la dispoziție încheiat în formă scrisă.

(2) Contractul de punere la dispoziție trebuie să cuprindă elementele prevăzute la art. 91 alin. (2) din Legea nr. 53/2003, republicată.

(3) Condițiile de bază de muncă și de angajare referitoare la durata timpului de lucru, munca suplimentară, repausul zilnic și săptămânal, munca de noapte, concediile și sărbătorile legale și salarizarea aplicabile salariaților temporari sunt, pe durata misiunii de muncă temporară la un utilizator, cel puțin acelea care s-ar aplica salariaților în cazul în care aceștia ar fi fost recrutați direct de către utilizatorul respectiv pentru a ocupa același loc de muncă. Toate condițiile de bază de muncă și de angajare stabilite prin legislație, regulamentul intern, contractul colectiv de muncă aplicabil, precum și prin orice alte reglementări specifice aplicabile utilizatorului sunt aplicabile în mod direct și salariaților temporari pe durata misiunii de muncă temporară.

(4) În cazul în care misiunea de muncă temporară oferită de agentul de muncă temporară poate pune în pericol viața și integritatea fizică și/sau psihică a salariatului temporar, acesta este îndreptățit să refuze misiunea de muncă temporară.

(5) Refuzul salariatului se face în formă scrisă și nu poate constitui motiv de sancțiune sau concediere.

Art. 12

Agenții de muncă temporară au obligația de a ține evidența și de a înregistra contractele de muncă temporară în Registrul general de evidență al salariaților, potrivit prevederilor art. 34 din Legea nr. 53/2003, republicată.

Art. 13

(1) Agenții de muncă temporară se înregistrează în Registrul național de evidență a agenților de muncă temporară autorizați gestionat de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Înregistrarea agenților de muncă temporară autorizați în Registrul național de evidență a agenților de muncă temporară autorizați se face de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de maxim 15 de zile calendaristice de la data autorizării.

(3) Modelul Registrului național de evidență a agenților de muncă temporară autorizați este prevăzut în anexa nr. 2.

(4) Registrul național de evidență a agenților de muncă temporară autorizați cuprinde agenții de muncă temporară autorizate și pe cei cărora li s-a retras sau care au depus autorizația, se publică trimestrial în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și se afișează pe pagina de Internet a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 14

(1) În perioada de valabilitate a autorizației de funcționare, agentul de muncă temporară are obligația de a comunica agenției teritoriale pentru prestații sociale în raza căreia și-a stabilit sediul social orice modificare privind denumirea, sediul, înființarea de subunități fără personalitate juridică, în termen de 30 zile calendaristice de la data producerii acestora.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) agențiile teritoriale pentru prestații sociale au obligația de a transmite Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale orice modificare privind denumirea, sediul sau înființarea de subunități fără personalitate juridică.

Art. 15

(1) La încetarea activității, agentul de muncă temporară este obligat să depună autorizația de funcționare, în termen de 15 zile calendaristice, la agenția teritorială pentru prestații sociale.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) agențiile teritoriale pentru prestații sociale au obligația de a transmite Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale autorizația de funcționare la încetarea activității agentului de muncă temporară.

(3) De la data depunerii autorizației de funcționare, agentul de muncă temporară va duce la îndeplinire obligațiile stabilite la art. 18 și 34 din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16

Autorizația de funcționare a agentului de muncă temporară se retrage în următoarele situații:

a) agentul de muncă temporară se află în procedura insolvenței prevăzută de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2).

Art. 17

(1) Autorizația de funcționare a agenților de muncă temporară se retrage de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de 15 zile lucrătoare de la data constatării situațiilor prevăzute la art. 16, prin decizie motivată,

(2) Retragera autorizației de funcționare se face la propunerea agențiilor teritoriale pentru prestații sociale, la solicitarea motivată a inspectorilor de muncă sau, după caz, a altor organe de control.

(3) Decizia de retragere a autorizației de funcționare se comunică în scris agenților de muncă temporară în termenul prevăzut la alin. (1) și poate fi contestată la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii.

Art. 18

(1) Contractele de punere la dispoziție și contractele de muncă temporară, aflate în executare în momentul retragerii autorizației de funcționare, se derulează până la expirarea perioadei pentru care au fost încheiate, cu respectarea dispozițiilor art. 96 din Legea nr. 53/2003, republicată, fără a prejudicia drepturile contractuale ale salariaților temporari sau ale utilizatorilor.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), impozitul pe venit și contribuțiile datorate de către salariatul temporar bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, după caz, urmează să fie plătite de către utilizator, care are dreptul la acțiune directă împotriva agentului de muncă temporară, în vederea recuperării prejudiciilor cauzate.

Art. 19

Utilizatorul salariaților temporari are următoarele obligații:

a) să informeze salariații temporari cu privire la toate locurile de muncă vacante existente, în vederea asigurării egalității de șanse cu ceilalți angajați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată la utilizator, pentru obținerea unui loc de muncă permanent, prin afișarea unui anunț general într-un loc accesibil tuturor salariaților care își desfășoară activitatea la utilizatorul respectiv;

b) să asigure salariatului temporar accesul la cursurile de pregătire profesională pe care le organizează pentru salariații săi;

c) să pună la dispoziția reprezentanților salariaților informațiile cu privire la utilizarea salariaților temporari, în cadrul informării generale privind ocuparea forței de muncă;

d) să asigure salariaților temporari aceleași drepturi cu cele ale salariaților angajați cu contract individual de muncă la utilizator, conferite de lege, de regulamentul intern sau de contractul colectiv de muncă aplicabil utilizatorului, precum și de orice alte reglementări specifice aplicabile utilizatorului;

e) să ofere și să prezinte informații exacte și reale privind utilizarea salariaților temporari atunci când sindicatele sau, după caz, reprezentanții salariaților, înființați potrivit legii, solicită situația încadrării personalului propriu.

Art. 20

În situația în care agentul de muncă temporară a încheiat cu salariatul temporar un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, în perioadele dintre misiuni salariatul are acces la facilitățile existente la nivelul agentului de muncă temporară în ceea ce privește formarea profesională și prevederile legale privind creșterea și îngrijirea copilului.

Art. 21

Numărul salariaților temporari va fi luat în considerare la stabilirea pragului minim pentru care sunt aleși reprezentanții salariaților, în condițiile legii, la utilizator, la fel ca în cazul în care aceștia ar fi lucrători angajați direct de utilizator pe aceeași perioadă.

CAPITOLUL IV: Dispoziții finale

Art. 22

(1) Constituie contravenții și se sancționează, după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor alin. (3) al art. 11, ale art. 12, 14, ale alin. (1) al art. 15 și art. 19, cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei;

b) desfășurarea fără autorizație a activităților specifice agentului de muncă temporară, cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003, republicată, punerea la dispoziția utilizatorului, de către agentul de muncă temporară, a unui număr de până la 5 persoane fără contract de muncă temporară.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către inspectorii de muncă.

(4) Dispozițiile referitoare la contraveniri, prevăzute la alin. (1) și (2), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 24

Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

